

Cempioni dazados vecuma polos

Dažu dienu laikā Latvijas šahs kļuva par diviem pasaules čempioniem bagātāks

Ārons Librins

Gan Juzefs Petkevičs pasaules senioru čempionātā, gan Laura Rogule pasaules jauniešu čempionātā visu turnira laiku bija vadīšajā grupā, tomēr čempionu tituli tika izcīnīti pēdējā kārtā. Ja senioriem Pekeviča panākums jau ir ierasts — pēdējos sešos čempionātos piecas reizes labākie bijuši Latvijas šahisti (trīs reizes Jānis Klovāns un vienreiz Vladimirs Bagirovs), tad jauniešu konkurencē neatkarības gados kāds no mūsējiem tik augstu kāpis pirmo reizi.

Divritenis jau ir

Lauru Roguli ar šahu iepazīstināja tēvs, un driz jau viņa gāja vecākās māsas Agnijas pēdsās un nokļuva Rīgas šaha skolā pie treneres Ārijas Āboļīnas. «Jau ar pirmajiem treniņiem Laura izcēlas ar uzcītibu, neatlaidību. Visai

FOTO — KRISTAPS KALNIS, DIENA

Laura Rogule rāda pasaules čempiones kausu un medalu, bet Juzefs Petkevičs decembra vidū gribētu spēlet ar Gariju Kasparovu

driz vina panāca gados vecākos audzēkņus.» Šis pasaules čem-

pionāts viņai bija trešais — pirmajā tika iegūta 22., otrajā — 9. un tagad — 1.vieta U-14 vecuma grupā. «Pirms čempionāta bija mērkis vienkārši labi nospēlēt. Ja priekšpēdējā kārtā būtu nospēlējusi neizšķirti, viss būtu skaidrs, taču uzvarētā partijā neizdarīju istos gājienus. Lidz ar to pēdējā partija iznāca smaga. Čempionātā spēlēja piecas krievietes. Ja pēdējā partijā zaudētu, par čempioni kļūtu tā, kura mani pieveica priekšpēdējā partijā. Jau ar pirmajiem gājieniem bija redzams, ka neizšķirta nebūs, jo pretinieci ir tikai viens uzdevums — uzvarēt. Uzvarēju es, un pēc tam mani apsveica pat dažas Krievijas šahistes.»

Māsas Rogules ir arī nesamierināmas konkurentes. «Kurai gan patiktu, ja gados jaunākā

biežāk uzvar,» uz galveno iemeslu norāda Lauras tagadējā trenerē Vija Rožlapa (Grieķijā Laurai palīdzēja Jānis Klovāns).

Jauņā pasaules čempione mācās Rīgas Valsts 1.ģimnāzijas 8.klasē, bet augumā apsteigusi vairumu no vidusskolniecēm. «Mani ir aicinājuši gan uz volejboli, gan uz basketbolu. Tie man patik, tāpat kā peldēšana, tomēr mans sporta veids ir šahs.» Šahā esot nopelnīts arī pirmais pirkums — divritenis.

Vienreiz gadā māsas kļūst par komandu — nupat aizvadītā Latvijas ģimeni čempionātā Roguli (šoreiz viņām palīdzēja arī brālēns) ierindojas otrajā vietā. «Nākamais lielais turnirs būs Latvijas čempionāts. Lidz šim nevienu no vadošajām — Ernesti, Reiznieci, Voronovu — nav izdevies uzvarēt.»

Parkā pret čempionu

Latvijas klimats ienes pārmainas arī tautas šaha dzīvē. Spietotā uz Vērmanīša soliņiem vai pie Kongresu nama ir pārcelūties lidz brīdim, kad tur atkal vīteros strazdi. Tad atkal būs iespēja ikvienam, kam drosme un daži lati kabatā izaicināt uz mazu *blicu* nu jau pasaules čempionu un lielmeistaru Juzefu Petkeviču. Tieša, kaut arī pazīstamais šahists dod ievērojamu handikapu, jārekinās ar robiem ģimenes budžetā. Loti iespējams, ka, sākot ar nākamo sezonu, Petkevičs ierastajās vietās būs mazāk redzams, jo lielmeistara statusā biežāk un uz daudz izdevīgākiem noteikumiem tiks aicināts uz turnīriem.

«Uz šo pasaules čempionātu devos ar vienu mērķi — iegūt pirmo vietu, jo tikai tā deva iespē-

ju iegūt lielmeistara nosaukumu. Nekas cits mani neinteresēja,» pēc atgriešanās mājās gandarīts par sasniegto ir Juzefs Petkevičs. «Pasaules čempionāts, kas šoreiz notika skaistā Vācijas pilsētā, notika gandrīz vienlaicīgi ar Pasaules šaha olimpiādi. Pat tad, ja mūsu komanda būtu bijusi daudz labāk materiāli situēta, tik un tā jau minēta iemesla dēļ izvēlētos senioru turnīru.»

Petkevičs jau pēc pirmajām partijām sāka spēlet pie pirmajiem galdiņiem, pa ceļam brīvdienā uzvareja pasaules čempionātā atrajā šahā. «Tikai nedomājiet, ka tas bija viegli. Dalibnieku bija daudz un sastāvs — spēcīgs. Apmēram 40 šahisti varēja pretendēt uz goda pjedestālu. Man loti svarīga bija 7.kārtā pret somu Kanko, 8. — pret vācieti Unciķuru. Devītajā spēlējā ar Klovānu. Ątri beidzām neizšķirti. Vēlāk patēicos, jo arī viņš sekmejā manu uzvaru turnīrā.»

Juzefam ir 61 gads, un joprojām vismaz pusotru stundu dienā viņš velta šaham. «Man tas patik — gan kā spēle, gan kā filozofija. Cilvēka radošas spējas tajā ir neizsmējamas. Tomēr manā vecumā šahs ar savu sasprindzinājumu ir arī bistams veselībai, tāpēc fiziskās formas stiprināšanai regulāri pastaigājos gar jūru.»

Jau vairākkārt nācies dzirdēt, ka jūs esat *blica* fans. Kāpēc?

Tiesām, man pašam patik spēlēt šo šaha veidu. Mihails Tāls savulaik teica, ka *blica* parāda šahista potenciālu. Pietiek redzēt dienas vai trīs partijas un rodas priekšstats, uz ko katrs ir spējīgs. Tieši *blica* acimredzot būs mans nākamais turnirs — decembri Varšavā notiks pasaules čempionāts.»◆